

[Energiministeren]

betragtet, der i sig selv er problemet, inklusive bemanningen og karakteren af bemanningen, sikkerhedsorganisationen osv. Det er noget, der ikke adækvat dækkes af skibsfartslovgivningen eller arbejdsmiljølovgivningen generelt. Med de jurisdiktionsproblemer, der samtidig løses ved, at man gør det her, har man faktisk lavet det, som de grundige overvejelser har ført frem til.

Fru Lone Dybkjær var inde på § 5, stk. 2, om, at det skal svare til arbejdsmiljølovgivningen, og spurgte, om det skal forstås sådan, at man skal bruge det, i det omfang det kan bruges, når man ser på de særlige forhold. Det kan jeg bekræfte ved at sige, at der i bemærkningerne efter det, fru Lone Dybkjær citerede, står:

»Det er således hensigten at etablere et regelsæt, som baserer sig på arbejdsmiljølovgivningen, modificeret med de ændringer og tilføjelser, som virksomhedens særlige karakter nødvendiggør.«

Ideen er altså at tilkendegive, at arbejdsmiljølovgivningen generelt med hensyn til niveau osv. skal gælde, men at de tekniske hensyn, der nødvendiggør modifikationer, selvfølgelig betyder, at vi ikke uden videre kan garantere, at det er de bestemmelser, der gælder.

Ansvarligheden omkring aktionskomiteen og de situationer, der kan blive tale om – jeg forstår, at det også går på forholdet mellem rettighedshaverne og staten indbyrdes osv. – tror jeg det er bedre i detaljer at beskrive under udvalgsarbejdet. Det afgørende er, at det retmæssige tilsyn bliver koncentreret, således at vi ikke får en situation med et stort antal, men at det bliver staten på den ene side og de andre på den anden side.

Hr. Poul H. Møller spørger, om det med betaling for tilsynet ikke er lidt utraditionelt. Det er fuldstændig traditionelt. I lov om elforsyning er det klart angivet, at bevillingshaverne betaler for tilsynet. Bankerne og sparekasserne dækker udgifterne ved tilsynet. Også forsikringstilsynet er dækket, og arbejdstilsynet kan blive dækket ind. Det er altså den praksis vi har nu, at alle tilsynets udgifter betales af dem, der bliver ført tilsyn med.

Alt i alt tak for en positiv modtagelse. Den har jo været lidt kritisk positiv, men jeg vil nu hæfte mig ved begge dele i hvert fald.

Ivar Hansen (V):

Det er der selvfølgelig ingen der kan forhindre ministeren i, og det er da også rimeligt at hæfte sig både ved det kritiske og ved det positive.

Det, jeg tillader mig at notere, efter at vi har haft denne første behandling, er, at der ikke er et flertal i folketinget for det lovforslag, ministeren har fremsat, i hvert fald ikke i dets nuværende form. Det håber jeg at ministeren har noteret, således at det, hvis vi skal nå et resultat, kræver en betydelig forhandlingsvilje fra ministerens side og fra regeringens side, og det håber jeg at man er indstillet på.

Maisted (FP):

Jeg finder det helt urimeligt, at ministeren angriber Danmarks Rederiforening for at overreagere, fordi den gør opmærksom på, at det bliver vanskeligt at arbejde under dansk flag. Jeg synes, det er ministeren, der overreagerer. Jeg synes, det er helt rimeligt, at man siger til energiministeren, at han må være klar over, hvor ansvaret er placeret, i det øjeblik man gør arbejdsforholdene så utålelige, at mange vil vælge at arbejde under udenlandsk flag. Det kan jeg ikke se at der er nogen overreaktion i, det er bare sund fornuft. Men det vil fremtiden jo nok vise.

Energiministeren (Poul Nielson):

Jeg synes lige, jeg vil svare hr. Ivar Hansen. Jeg vil da ikke på forhånd udelukke tilstedeværelsen af en vis forhandlingsvilje hos mig selv. Jeg vil understrege, at lovforslaget godt nok virker stærkt ved en første gennemlæsning med hensyn til bemyndigelser og den slags, men det er meget, meget svært at lave det hele om. Vi har behov for en sådan samling af tilsynet, som der er tale om, vi har et meget stærkt behov for, at dette kan fungere.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling
vedtoges uden afstemning.

Den fg. formand (Brøndsted):